

Arrest

nr. 63 995 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van datum.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 7 oktober 2010, verklaart er zich op 8 oktober 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 8 april 2011, aangetekend verstuurd op 11 april 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma vrouw geboren in Mitrovica, Kosovo. U bent traditioneel gehuwd met T. S. (6.701.738), een Servisch staatsburger van Roma origine. Sinds ongeveer tien of elf jaar woont u in Novi Pazar, Servië. In 2000 kort na jullie traditioneel huwelijk en een tweede maal in

2004, heeft u geprobeerd uw huwelijk officieel te laten registreren. U bent samen met uw partner naar de instanties van Novi Pazar gegaan, maar uw geboorteakte kwam niet in aanmerking voor een officiële registratie van jullie huwelijk, zodat u via deze weg ook niet de Servische nationaliteit heeft kunnen verwerven. Sinds het voorjaar 2010 heeft uw echtgenoot problemen gekend met leden van de Mujahedin, die hem onder druk zetten om zich bij hun groepering aan te sluiten. Omdat uw echtgenoot weigerde zich aan te sluiten, hebben leden van deze terroristische organisatie hem achtervolgd, stenen naar de woning gegooid en zijn ze hem komen zoeken in uw woning. Drie of vier maanden voor uw vertrek uit Servië hebben leden van de Mujahedin uw dochter E. ontvoerd. Pas nadat uw partner zijn werkgever 50 euro heeft betaald, hebben zij haar vrijgelaten. U en uw echtgenoot hebben naar aanleiding van deze problemen met leden van de Mujahedin en de ontvoering van uw dochter geen beroep gedaan op de politie, omdat volgens u, de politie samenwerkt met de Mujahedin. Omwille van deze problemen met leden van Mujahedin heeft u besloten uw land te verlaten. U bent samen met uw partner en vier minderjarige kinderen in de herfst van 2010 vertrokken vanuit Novi Pazar richting België, via Kosovo, waar u gedurende een week in Zvecan bij uw familie heeft verbleven. Tijdens jullie verblijf in Zvecan werd een bom tot ontploffing gebracht door de Albanezen, die gericht was tegen de Serviërs. De woning van uw ouders zou daarbij vernield zijn. De KFOR is ter plaatse gekomen en heeft de ouders gevat. Na een week in Kosovo verbleven te hebben bent u samen met uw partner en kinderen verder gereisd naar België, waar u bent aangekomen op 7 oktober 2010 en u heeft de volgende dag een asielaanvraag ingediend.

U bent in het bezit van een vluchtelingenkaart, uitgereikt te Novi Pazar op 13 maart 2000; uw lidkaart van de Roma-vereniging te Mitrovica, uitgereikt te Kosovska Mitrovica in 2008; uw geboorteakte, uitgereikt te Kraljevo op 18 juni 2008; de geboorteakte van uw zoon A., uitgereikt te Novi Pazar op 9 juli 2007; de geboorteakte van uw dochter E., uitgereikt te Novi Pazar op 17 mei 2006; de geboorteakte van uw dochter S., uitgereikt te Novi Pazar op 10 juli 2006; uw nationaliteitsverklaring, uitgereikt op 28 januari 2009; 7 foto's van u en uw gezin bij een overgroeide ruïne.."

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- uit verzoeksters' verklaringen kan niet afgeleid worden dat de door verzoekster ingeroepen problemen het louter interpersoonlijke (tussen privé- personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) niveau zouden hebben overschreden;
- verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt geen beroep te kunnen doen op de Servische autoriteiten om bescherming te verkrijgen betreffende de problemen met de leden van de Mujahedin;
- uit het administratief dossier blijkt dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet;
- tot slot zijn de verklaringen van verzoekster en haar partner betreffende haar nationaliteit geenszins geloofwaardig.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot S.T.. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 63 994 van 28 juni 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. Verzoeker vraagt om de vernietiging van de bestreden beslissing en het terug sturen naar het Commissariaat-generaal teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te bevelen inzake M. ZUKORLIC en de Mujahedin in Novi Pazar. Verzoeker beroept zich verder op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat hij op omstandige en precieze wijze zijn asielmotieven heeft toegelicht. Er kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij het onmogelijke bewijst levert van de incidenten die een louter feitelijk karakter hebben en niet publiek zijn.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing volstaat met de stelling dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen. Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal echter geen enkel onderzoek gevoerd naar de (geloofwaardigheid van de) door verzoeker aangehaalde elementen. Er werd geen onderzoek gevoerd naar de rol en betekenis van de gekende mufti van Novi Pazar, Muharem Zukorlic, waaromtrent verzoeker uitdrukkelijk heeft verklaard dat deze persoon de reden was waarom hij zich niet tot de lokale politiediensten heeft gewend. Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal dat men er niet eens in slaagt om deze naam juist te schrijven ondanks dat een beperkte zoekopdracht op het internet leert dat deze een bekende geestelijk en politiek leider is in Novi Pazar. Volgens verzoeker werd in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de vaststelling dat Novi Pazar een bolwerk is van de Mujahedin. Verzoeker vraagt dan ook bijkomende onderzoeksmaatregelen met betrekking tot de aanwezigheid van de Mujahedin en hun praktijk.

Verzoeker meent verder dat de door hem aangehaalde problemen wel degelijk religieus geïnspireerd zijn gezien hij bedreigingen ondervindt door de Mujahedin. Verzoeker meent dat niet ernstig kan worden betwist dat zijn problemen van religieus-politieke aard zijn en stelt dat hij volledige en coherente verklaringen heeft afgelegd tijdens zijn verhoor die bovendien worden ondersteund door informatie op het internet.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening heeft gehouden met de specifieke situatie in Novi Pazar die onder sterke invloed staat van de Mujahedin en Muharem Zukorlic, zodat het voor verzoeker onmogelijk was om bescherming te zoeken bij de lokale autoriteiten. Verzoeker betwijfelt de adequate bescherming door de lokale politiediensten en stelt bovendien dat het loutere bestaan van deze politiediensten en de mogelijkheid om klacht in te dienen, niet kan volstaan om te kunnen spreken van een effectieve bescherming. Enkel de effectieve verwijdering uit Novi Pazar kan een zekere bescherming bieden voor verzoeker.

2.2. Verzoekende partij kan worden bijgetreden waar zij betoogt dat de commissaris-generaal ten onrechte stelde dat de problemen van verzoeker niet kunnen worden beschouwd als problemen die onder het toepassingsgebied van het vluchtelingenverdrag vallen. Verzoeker verklaart immers dat hij wordt vervolgd door de mudjahedin, een extremistische moslimbeweging omdat hij weigert zich bij hen aan te sluiten. De vrees die verzoeker inroept omdat hij weigert zich aan te sluiten bij een beweging die er moslim-extremistische ideeën op nahoudt kan aanzien worden als een vrees omwille van godsdienstredenen. De vervolging vindt bijgevolg zijn grondslag in religieuze motieven.

2.3. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij nooit klacht heeft ingediend omdat volgens hem het hoofd van de politie van Novi Pazar ook de leider is van de Mujahedin. Verzoeker haalde echter geen enkel concreet argument, noch enig begin van bewijs aan om zijn beweringen over dit zogenaamde hoofd van de politie die tevens leider van de Mujahedin zou zijn, te staven. Uit de informatie die verzoeker aan het verzoekschrift toevoegt blijkt weliswaar dat er een machtsstrijd aan de gang is in de moslimgemeenschap, maar niet dat deze persoon Zukorlic/Zukovic het hoofd van de politie zou zijn of een dusdanige macht zou bezitten als verzoeker beweert.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift herhaalt dat hij geen klacht durfde indienen omwille van de leider van de Mujahedin en beweert dat de commissaris-generaal de naam van deze leider niet eens correct zou kunnen schrijven volgt de Raad verwerende partij waar deze stelt dat in het gehoorverslag wordt genoteerd wat verzoeker verklaart. Uit dit gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker zowel als zijn advocaat de leider van de Mujahedin in Novi Pazar als 'Zuckovic' benoemde. Er kan dan ook geenszins worden aangenomen als zou de dossierbehandelaar de naam niet correct hebben geschreven.

2.4. Hoe dan ook merkt de Raad op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 48/5 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat er slechts sprake kan zijn van vervolging uitgaande van niet-overheidsactoren indien de staat, partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de

Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen zodat de Raad kan besluiten dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. De Raad wenst hierbij te benadrukken dat deze bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn maar echter niet absoluut hoeft te zijn en bescherming dient te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Uit verzoekers verklaringen blijkt, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, dat hij geen enkele poging heeft ondernomen om nationale bescherming in te roepen, ook al had hij hiertoe de gelegenheid (gehoorverslag, 6). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt waarom hij niet op de bescherming van de Servische autoriteiten zou kunnen rekenen voor zijn beweerde problemen met de Mujahedin. Dergelijke handelwijze is onvoldoende om aan te tonen dat de overheid in verzoekers land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a en b van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. Waar verzoeker vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet voldoende aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.”

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER